

Mlaš tednik

Kronika

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Poštni urad Celovec 2 — Verlagspostamt Klagenfurt 2.

Izhaja v Celovcu — Erscheinungsort Klagenfurt

LETO XV./STEVILKA 7

CELOVEC, DNE 18. FEBRUARJA 1965

CENA 2.— SILINGA

Samostojen nastop koroških Slovencev

Po vseh občinih dvojezičnega ozemlja iz srca pozdravljajo odločitev, da bomo koroški Slovenci nastopili pri deželno-zbornskih volitvah s samostojno listo. Predvsem je ponovno slišati, da daje ime „Koroška volilna skupnost“ zares vsakemu Slovencu možnost, oddati svoj glas tej skupnosti. Lista je slovenska, Koroška ne samo od nekdanja naša domovina, ampak sploh zibelka slovenstva, z nazivom volilna skupnost pa je poudarjeno, da je prostora v njej za vsakogar, ki še čuti slovensko. A tudi v nosilcu liste, pliberškem podžupanu in večletnem zastopniku koroških Slovencev v deželnih kmetijskih zbornici, Mirku Kumru, je izpovedana tista slovenska širina, ki bo zagotovila koroškim Slovincem s „Koroško volilno skupnostjo“ pri volitvah najboljši uspeh.

Samostojen nastop Slovencev narekuje predvsem dejstvo, da nista prevzeli ne ena in ne druga stranka v svoj program obveznost po uresničitvi določil, ki jih narekuje Avstriji člen 7 državne pogodbe, niti se nista mogli ne OeVP in ne SPOe odločiti za to, da bi sprejeli zavednega koroškega Slovence na izgledno mesto na svojo kandidatno listo ter tako tudi na zunaj priznali enakopravnost koroških Slovencev v deželi. Slovenec, na izglednem mestu izvoljen, bi mogel tudi v koroškem deželnem zboru zastopati interese koroških Slovencev, kar od večinskih strank doslej ne moremo trditi. Nasprotno so prav v koroškem deželnem zboru spet in spet padale ostre izjave proti Slovincem v deželi, prav deželni zbor je sklepal tudi o izvedbenih določbah manjšinskega šolskega zakona iz leta 1959 ter je s tem dokončno bila potrjena razvekljavitev obvezne šolske odredbe po koroškem deželnem glavarju. Sicer je bilo v deželnem zboru tudi izjavljeno, da naj se nemško-nacionalna stran vendar ne zaletava tako v slovensko manjšino, ko pa se bo štak telkom 50 let vprašanje samo rešilo. Prav zadnja leta so dokazala, kako močna in nezlomljiva je naša volja do življenja, tako močna, da se po 12 letih abstinence pri deželno-zbornskih volitvah ponovno pojavi samostojna slovenska lista koroških Slovencev.

Dočim gre pri državno-zbornskih volitvah za vprašanja, ki so z našim svetovnim nazorom, vprašanja osebne in gospodarske svobode tesno povezana ter smo se tozadevno pri državno-zbornskih volitvah koroški Slovenci tudi pozitivno odločili ter se volitev aktivno udeležili, gre pri deželno-zbornskih volitvah za specifično koroške deželne probleme. K tem spada brezdvomno tudi vprašanje upoštevanja slovenskega elementa v deželi, to pa ne samo v za volitve pripravljenih izjavah, ampak z dejanskimi dokazi. To, kar se začenja urejevati na šolskem področju po številnih protestih koroških Slovencev, so začetki, ki bodo prepričali šele, ako bo dana Slovincem popolna šolska avtonomija, do katere imamo po državni pogodbi vso pravico.

V tej zvezi ponovno poudarjamo, da pri tako važni odločitvi, kot so to deželno-zbornske volitve zavestno iznašamo vprašanja, ki so bila s strani večinskih strank doslej popolnoma ignorirana kot: zadeve uradnega jezika, dvojezičnih napisov, enakopravnosti na kulturnem in gospodarskem področju ter zaščita manjšine pred nemško-nacionalnimi in do Slovencev sovražno nastrojenimi organizacijami. Prav s te strani prihajajo ponovno težave tudi v zvezi z jezikom pri bogoslužju ter učnem jeziku pri verouku. Zalostno je, da se tozadevno v zaščito manjšine in njeno moralno oporo s strani pristojnih in merodajnih krogov doslej nič ni ukrenilo. So pa za to za nas

Kandidati „Koroške volilne skupnosti“

za deželno-zbornske volitve 14. marca 1965

KUMER MIRKO (1910), pd. Črče, kmet, Blato pri Pliberku;
 Prof. dr. VOSPERNIK REGINALD (1937), Podravlje;
 Dr. DUMPELNIK MARKO (1929), živinozdravnik, Šteben v Podjuni;
 Prof. dr. INZKO VALENTIN (1923), Sveče v Rožu;
 GALLOB ANTON, (1911), Zagoriče p. Ma ošče;
 LUKAN PAVEL (1913), delavec cementnih izdelkov, Zgornje Jezerce, p. Vrba;
 KRUSIC ANTON (1928), kmet, Velinja ves, p. Bilčovš;
 HEBEIN PETER (1911), kmet, Potoče, p. B. do pri Smohorju;
 GOLAVČNIK JOŽEF (1931), kmet, Zagorje, p. Dobrla ves;
 WOLTE JANKO (1903), kmet, Apače, p. Galicija;
 ROBLEK FRANC (1936), kmet, Sele-Borovnica, p. Borovlje;
 HORNBOCK ANTON (1912), kmet, St. Janž v Rožu;
 AICHHOLZER JANKO (1910), kmet in organist, Loga ves, p. Vrba;
 RESSMANN MARTIN (1931), kmet, Ledince;
 KRIEGL NIKO (1905), kmet, Zahomec, p. Bistrica na Zilji;
 TRIESSNIG SIMON (1931), kmet in obrtnik, Loče ob Baškem jezeru;
 ZECHNER MARTIN (1896), upokojenec, Zgornja ves, p. Pliberk;
 KUHLING JANKO (1928), kmet, Štriholča, p. Zgornje Trušnje;
 SAFRAN HANZEJ (1925), kmet, Bilčovš;
 TOLMAJER JANKO (1909), kmet, Radiše, p. Zrelec;
 Prof. dr. VINKO ZWITTER (1904), Tešnje, p. St. Jakob v Rožu;
 SAMONIG KAREL (1899), kmet, Marija na Zilji;
 JANEŽIČ JANKO (1914), kmet, Leše, p. Področica;
 GREGORIČ ALOJZ (1935), kmet, Mala ves, p. Globasnica;
 WAKOUNIG MATIJA (1907), kolarski mojster, Mlinče, p. St. Vid v Podjuni;
 DOMEJ IGNAC (1921), kmet, Rinkole, p. Pliberk;
 HARTMAN LJUDMILA (1902), gospodinjska učiteljica, Libuče, p. Pliberk;
 LEPUSCHITZ JANKO (1925), kmet, Ravne, p. Rožek;
 RIEDL FRANC (1925), kmet, Nonča ves, p. Pliberk;
 MIKL JANKO (1922), kmet, Pečnica, p. Ledince;
 MERKAČ JANKO (1920), mizar, Šmihel pri Pliberku;
 WUTTI FRANC (1923), kmet, Ločilo, p. Rikarja ves;
 HAFNER MIHA (1936), delavec, St. Janž v Rožu;
 ČIK ALOJZ (1939), posestnik, Libuče, p. Pliberk;
 STICKER JOŽKO (1938), kmet, St. Peter, p. St. Jakob.

Sovjetska zveza svari ZDA pred vojno

Ostra pretnja moskovskega radia — Predvidevajo nove letalske napade na Severni Vietnam

Napadi sovjetske vlade proti Združenim državam Amerike zaradi politike v Vietnamu postajajo z dneva v dan ostrejši. Tako je moskovski radio v torek povedal, da lahko sprožijo novi bombni napadi na Severni Vietnam tretjo svetovno vojno. Se isti dan pa je sovjetski ministrski predsednik Kosigin zahteval umik vseh ameriških vojaških sil iz Južnega Vietnama.

Moskovski radio je oddajal svoje izjave

življenjsko važna vprašanja, o katerih ne moremo molčati, ako hočemo biti še Slovenci. Smo za vsestransko sodelovanje, kjer smo upoštevani kot partnerji, to se pravi tudi kot Slovenci. Kjer pa bi morali na račun sodelovanja pod vsakim pogojem pristati na razprodajo duhovnih vrednot in narodnih tradicij, tam moremo na tako naziranje odgovoriti le: „Naprodaj nismo Slovenci nikdar!“ Naš narodni ponos, naše slovensko prepričanje ter zavest, da pripadamo k veliki družini mladih slovanskih ljudstev, nam nalagajo sveto dolžnost, da s svojim zadržanjem in našimi odločitvami koristimo na najboljši način slovenski stvari.

Slovenci! Slovenke! V čim večji meri bomo podprli „Koroško volilno skupnost“, tem bolj se bosta morali tako OeVP in SPOe v bodoče na Slovence v deželi ozirati. Le od nas vseh podprta slovenska li-

sta bo porok upoštevanja koroških Slovencev kot enakopravnih in enakovrednih članov družbe v deželi, ki ji moramo mi dokazati, da smo več kot življenja zmožni, da z vnašanjem svežih in v prihodnost usmerjenih idej koristimo dejansko na najbolj način tako Koroški kot Avstriji.

Družbenega in javnega mnenja ne smemo sooblikovati na ta način, da se drugim mnenjem brezpogojno pridružimo, ampak da smo pripravljeni tudi na način, ki zahteva več, morda celo mnogo žrtev od nas, izpovedati naše stališče glede ureditve vprašanj sožitja obeh narodov v deželi ter nalog Koroške in Avstrije na poti v vse države in narode našega kontinenta obsega-jočo Združeno Evropo.

Službi tem vzvišenim idealom so stavili na razpolago kandidati „Koroške volilne skupnosti“ svoje ime, delo in ugled ter slovensko dostojanstvo.

širi tudi na sosedne države in končno more zajeti ves svet.“ je bilo rečeno v izjavi moskovskega radia.

V samem Južnem Vietnamu pa je podvzela južnovietnamska vlada silno ostre mere proti vsem vladi sovražnim skrivnim hujskačem. V ponedeljek je prišlo namreč v mestu Thang Binh do močnih demonstracij — verjetno komunistično organiziranih — proti južnovietnamski vladi. Demonstranti so zahtevali odstop vlade. Vladne čete so nato streljale na demonstrante in jih 40 ubile. Neki voditelj demonstracij pa je bil v sredo jutraj javno usmrčen.

Na letališče Da Nang — izhodišče povračilnih napadov vojaških sil Združenih držav Amerike proti Severnemu Vietnamu — je medtem prispela neka nova baterija protiletalskih izstrelkov (raket). Baterija šteje 36 izstrelkov vrste „Hawk“. Če bi prišlo do letalskega napada Severnega Vietnama na Južni Vietnam, bi bil njih glavni cilj ravno letališče Da Nang.

Kosigin zopet v Moskvi

Papež: „Molite za mir“ — Preplah zaradi napadne vesti — Kitajci pri sprejemu Kosigina v Moskvi

Papež Pavel VI. je pozval vse katoličane sveta — o njegovem pozivu za mir pišemo na drugi strani lista — naj molijo za mir. Papež je ponovno zaradi težke krize v Vietnamu zavzel svoje stališče. Dodal je še, da ga je trezna presoja merodajnih, ki nosijo odgovornost sveta navdala z upanjem.

V Pekingu je kitajsko vodstvo pozvalo Sovjetsko zvezo, naj se zveže z Rdečo Kitajsko proti ZDA. Vendar Sovjetska zveza na to še ni odgovorila. Neko napačno poročilo o tem kitajskem pozivu, ki ga je neka mednarodna tiskovna agencija razširila — to vest je sporočila tudi avstrijska radio-televizija — je sprožilo močan nemir po cellem svetu in pri nas v Avstriji. Po tem napačnem sporočilu naj bi bila Kitajska pozvala Sovjetsko zvezo k skupni vojni napovedi ZDA.

Rdečekitajski pekinški partijski „Ljudski časopis“ je pisal: „Kitajska ima pravico pomagati Severnemu Vietnamu“. Ugotovitev sovpadu s poročilom nekega londonskega časopisa, po katerem so že kitajski prostovoljci prispeli v Severni Vietnam. Časopis navaja za dejstvo ameriške poizvedovalne polete nad Severnim Vietnamom. Toda Američani so to novico takoj preklicali.

Severni Vietnam pa je medtem pozval tudi že člane mednarodne kontrolne komisije za Indokino, naj zapusti deželo, ker ne morejo več zagotoviti varnosti članom te komisije zaradi ameriških zračnih napadov. Razen tega je trdil Severni Vietnam, da so njih vojaške sile streljale na dve ameriško-južnovietnamski vojni ladji in jih zažgali.

Zopet vojne priske v Južnem Vietnamu

Po tridnevem premirju so se zopet vneli boji v Južnem Vietnamu. Težki boji so se vneli v severnem delu dežele, kjer sta bila ranjena dva meriška vojaka. Pri nekem drugem napadu Vietkonga v bližini Sajgona pa je bilo ubitih 25 gverilcev.

Pri povratku sovjetskega ministrskega predsednika Kosigina v Moskvo je bil prvič po mnogih letih navzoč pri sprejemu tudi kitajski veleposlanik. To pomeni, da je prišlo do soglasja med Kitajsko in Sovjetsko zvezo glede skupnega nastopa v vietnamskem vprašanju. Pri sprejemu ni dal Kosigin nobenih izjav in tudi ni govoril.

● Neki sirski študent je v Zürichu izropal iz nekega hotelskega depója (hotelske zaloge) 45 zlatih palic.

● Po več mesečnem miru je prišlo te dni na otoku Cipru, v mestu Nikoziji do manjšega streljanja.

Zgled naših ljudi okoli Trsta

(Dopis s Primorskega)

V novembru so bili prebivalci pokrajine okoli mesta Trsta poklicani, da si kot demokratični volivci izberejo zastopnike, ki naj v bodočih letih vodijo pokrajino. V mestu Trstu in v okoliških občinah je veliko prebivalstva slovenskega. Zato je bilo takoj vprašanje, katero listo naj voli slovenski človek.

Za glasove naših ljudi so se potegovali skoraj vse večinske italijanske stranke, med njimi pa posebno stranka krščanske demokracije, socialistična stranka in pa tudi komunistična stranka.

Pri pokrajinskih volitvah ne gre za gospodarstvo v občinah, kje bodo napeljali kakšen vodovod ali naredili pot. Pokrajina, pri nas pravimo dežela, odloča o deželni zadevah. Gre za splošni blagor v deželi, za prospeh, za lepo razumevanje ljudi med seboj, za medsebojno spoštovanje. Slovenci so se zavedali, da je njihova naloga, da z volitvami pokažejo, da so tudi oni v deželi, da morajo izbrati zastopnika, ki jih bo kot sodeželane branil in jim zagotovil vse pravice, kot gredo drugim.

Levičarsko usmerjeni Slovenci so se postavili na stališče, naj naši ljudje volijo večinske italijanske stranke. Da bi ljudi bolj potegnili za seboj, so te stranke postavile na svojo listo tudi nekaj slovenskih ljudi. Toda krščansko misleči in narodno zavedni ljudje so se zavedali, da je vsak slovenski glas, oddan komunistom ali socialistom, sploh italijanskim strankam, takorekoč vržen proč. Saj se je že prej pokazalo, da so taki zastopniki, ki so prej obljubljali vse mogoče reči v korist našega prebivalstva, gladko stopili v ozadje in so morali narediti tako, kot je stranka ukazala. Komunisti sicer vedno vpijejo, da so za pravice prebivalstva in kažejo na vsako krivico, ki se godi. Toda konec koncev komunistična stranka Italije vedno naredi tako, kot je prav za njen celotni položaj v državi in se za zaščito naših ljudi prav malo zmeni v dejanjih. Slovenski zastopnik na socialistični listi se je po želji stranke sploh umaknil, ker je tako želela stranka. Vsi naši glasovi zanj so bili brez pomena. Ravnanje krščanske demokracije kot krščanske stranke je našim vernim ljudem bilo sicer simpatično. Vedeli pa so, da bodo najbolj zastopani po svojem lastnem pred-

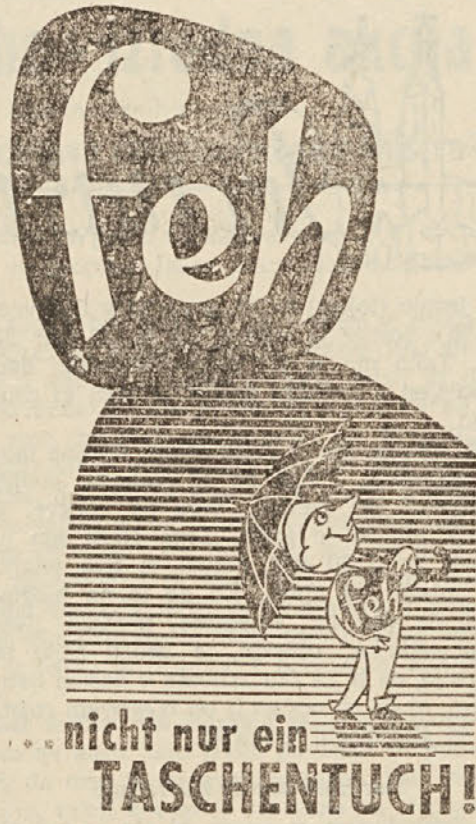
stavniku, ki potem, ko je izvoljen, še vedno lahko sodeluje v deželnem zboru s katoliškimi možmi, kadar gre za vprašanje vere in morale, pa tudi drugače, če je potreba.

Slovenci so se torej odločili, da postavijo svojo lastno volilno skupnost. Uvideli so, da jim vtopljanje v večinskih strankah samo škoduje. Tako se je ta naša volilna skupnost podala v boj, da dobi svojega zastopnika v tržaškem deželnem zboru.

Ni treba pripovedovati, da so večinske stranke razpolagale z ogromnimi sredstvi za volilno propagando. Ni treba omenjati, da so tudi na naše ljudi pritiskali in jim obljubljali, kar je vleklo. Jedro naših ljudi okoli slovenske volilne skupnosti je napele vse sile in klicalo naše ljudi, da se mu pridružijo in da oddajo svoj glas Slovenski volilni skupnosti, kajti samo ta bo v resnici govorila in delala za našega človeka. Velike stranke imajo drugih problemov dovolj in nimajo časa, da bi se ozirale še na našega človeka in njegove potrebe. Če si sam ne boš pomagal, ne bo nič. Treba se je afirmirati, pokazati, da živiš, da si in da veš, kaj hočeš. Kdor se ne pokaže, tega ne upoštevajo. Grede preko njega.

Z velikim optimizmom so se podali naši volivci v volilno borbo. Z zaupanjem so gledali naprej in s prepričanjem, da je ta pot pravilna, ki bo slej ko prej tudi edino uspešna. Dan volitev je nato pokazal, da se niso motili. Od občinskih volitev naprej je volilna skupnost spet napredovala in si pridobila svojega zastopnika v tržaški deželni zbor.

V zboru se je kmalu pokazalo, kako je ta zastopnik pomemben, čeprav je en sam. Za njegovo naklonjenost so se začele pote-

govati druge stranke in tako je naš človek po njem postal vpliven in odločujoč. Tržaški list piše 21. januarja: „Tu se je pokazalo, kaj velja samostojen nastop Slovencev na političnem bojišču. Za sredinsko levo koalicijsko v tržaškem deželnem zboru je postala upoštevanja vredna partner sama kot samostojna lista. Brez tega bi njegovi volivci, če bi glasovali tu ali tam pri kakšni večinski stranki, ne pomenili nič.“

Pred kratkim je ta volilna skupnost naredila s strankami sredinske leve v Trstu dobro premišljen dogovor za skupno nastopanje v deželnem zboru, kar bo v splošno korist Slovincem v tržaški pokrajini.

V Kranju so praznovali Prešernov teden

Za letošnji Prešernov teden so v Kranju pripravili pester program prireditelj. Začeli so z otvoritvijo razstave gorenjskih likovnikov v Prešernovi hiši in galeriji mestne hiše. Na literarnem večeru v renesančni dvorani gorenjskega muzeja pa so se predstavili gorenjski književniki.

Spominška svečanost ob pesnikovem grobu v Prešernovem gaju je bila v nedeljo, 7. februarja. V ponedeljek popoldne pa je dr. Paternu v renesančni dvorani predaval o povojni slovenski poeziji. Ob 18. uri je bil v Prešernovem gledališču na sporedu spominski večer pod naslovom „Stanu se svojega spomni, trpi brez miru“, na katerem so sodelovali Prešernov pevski zbor, Odr mladih in člani Prešernovega gledališča. Slovesna podelitev letošnjih Prešernovih nagrad je bila ob 20. uri pri predsedniku občinske skupščine. V torek, 9. februarja, je bilo v združenem domu na Primorskem predavanje o Prešernovem življenju, ki so ga popestrili z recitacijami in petjem. Od 5. do 9. februarja so v Prešernovem spominskem muzeju obnovili razstavo pesnikovih rokopisov, klub kulturnih delavcev pa je v tem času z recitacijskim večerom gostoval po okoliških krajih.

Kratke kulturne vesti

● Kulturno središče J. F. Kennedyja v Washingtonu bo veljalo trideset milijonov dolarjev. V poslopju bo več velikih koncertnih, gledaliških in razstavnih dvoran. Dograjeno bo do pričetka 1968. leta.

● Znana sopranistka Elisabeth Schwarzkopf namerava skupaj s svojim možem Waltherjem Leggejem (ravnateljem gramofonske družbe His Master's Voice) ustanoviti šolo za pevce v Švici.

Spremembe v mašnem obredu

S prvo postno nedeljo bodo stopile v veljavo nekatere manjše spremembe v mašnem obredu, kakor je sklenil vesoljni cerkveni zbor. Posebni odbor strokovnjakov, bogoslovnih učenjakov in škofov pripravlja obnovu celotnega mašnega obreda. Da bo to delo izvršeno, bo treba še nekaj časa.

Vendar nekatere reči so že končno določene in se lahko začno izvajati.

V pristopnih molitvah mašnik ne bo več molil psalma 42 in se bo vsaka maša vršila tako, kot je sedaj pri črnih mašah, kjer tega psalma ni. Zgodovinarji pravijo, da se je ta psalm uvedel v 11. stoletju in sicer so ga najprej peli, ko je mašnik šel iz zakristije proti oltarju. Zaradi tega je pozneje postal del pristopnih molitev.

Doslej je pri slovesnih mašah držal subdialekon pateno v rokah, ko je asistira mašniku. Odslej bo ostala patena na oltarju.

Tiha molitev ali kakor pravimo z nekdanjim rimskim izrazom sedaj „prošnja nad darovi“ ne bo več tiha. Mašnik jo bo molil na glas ali pa pel (pri petih mašah).

Po povzdigovanju pride molitev „Per ipsum et cum ipso...“ Te besede bodo odslej glasne in mašnik ne bo več delal ob tej priliki križev s hostijo nad kelihom. Med tem sklepnim slavospevom bo hostijo s kelihom samo nekoliko dvignil.

Tudi besedilo „Libera nos“ po čenašu bo sedaj na glas.

Ko bo delil sveto obhajilo vernikom in bo izgovarjal besede „Kristusovo telo“, mašnik ne bo več dolžan narediti križa s hostijo.

Sveta maša se bo končala z mašnikovim blagoslovom. Torej odpade branje zadnjega evangelija. Ta evangelij tudi ni v prvotnem mašnem obredu. Začeli so ga moliti v srednjem veku v Franciji, torej v galikanskem obredu in so ga pozneje prevzeli v rimski obred. Po svojem blagoslovu se bo odslej mašnik obrnil k oltarju, vzel kelih in odšel v zakristijo. Ljudstvo bo verjetno tedaj zapelo primerno pesem.

Tako je povsem pametno, da se potem ne opravi več še blagoslov z Najsvetejšim, kot je ponekod pri nas še v navadi. Drugod so ga večinoma že opustili. Blagoslov z Najsvetejšim je primeren za cerkvene pobožnosti izven svete maše, na primer popoldne pri litanijah ali blagoslovu, kot rečemo.

Po mašah se tudi ne bodo več molile tri zdravamarije. Te molitve po maši je vpeljal papež Leon XIII. s posebnim namenom, da bi prosili Mater božjo in sv. Mihaela nadangela za pomoč v boju z zlim duhom. Leon XIII. je namreč imel nekoč videnje, kako je bil za dolgo dobo satan izpuščen z verige. Zrl je pred seboj strašna pohujšanja in rovarjenje zlega duha med ljudmi. Zato se je odločil, da vpelje te molitve po

maši. Škofje s papežem so sedaj sklenili, da jih opuste, ker ne spadajo v mašni obred po zamisli vesoljnega cerkvenega zbora.

Odslej bo smel tudi škof maševati po obredu navadnega duhovnika. Doslej je bila škofova maša, če je bila peta, vedno nekaj posebnega.

Mašnik sme stalne dele odslej moliti oziroma peti skupno z ljudstvom ali pevci. Spremenljive dele, ki bi jih ljudstvo molilo ali pelo, pa ni dolžan sam zase brati, če jih ljudstvo moli ali poje po odobrenem liturgičnem besedilu.

Pri mašah naj bi duhovnik skupno z ljudstvom molil tudi za „vse potrebe“, tako kot je v litanijah vseh svetnikov. Kar je dovoljeno za povečanje sodelovanja vernikov pri maši, se bo uvajalo krajevnim razmeram primerno. Najlepša služba božja je tista, pri kateri ljudstvo z mašnikom vred poje liturgično besedilo po posebnih odobrenih mašnih melodijah, z njim vsaj nekaj moli in tako res kot skupnost opravi božjo službo. Lepe nabožni pesmi, ki jih imamo toliko različnih, bodo še vedno lepšale našo službo božjo. Priporoča se pa seveda še vedno tudi peta latinska sveta maša.

Nadaljevanje koncila

14. septembra se bo začelo 4. nadaljevanje II. vatikanskega koncila. Vrhovna komisija za vzporeditev koncilskih zasedanj se je že sestala pod predsedstvom kardinala Tisseranta. Koncilski očetje bodo morali pretresati še štiri dolge člene, ki niso bili do sedaj obdelani. Predlogi na sporedu se tičejo: verske svobode, Cerkev v modernem svetu, misijonskega delovanja in duhovniške službe. Dva predloga, in sicer teološki ter o katoliškem laikatu čakata samo še na izglasovanje. Pet predlogov, med temi tudi o krščanski vzgoji, bodo morali koncilski očetje še predelati.

Čaka jih torej še veliko dela. V vatikanskih krogih pa zatrjujejo, da se bo s prihodnjimi sejami končal II. vatikanski zbor.

Zaradi teh nujnosti je moral papež odkloniti vabilo prirediteljev svetovne razstave v New York. Skoraj gotovo bo pa letos v marcu obiskal Filipine ob 400-letnici pokristijanjenja tega otočja.

● V glavnem mestu Gradišanske železnice so ustanovili pred kratkim komorni orkester „Joseph Haydn“. Glasbeno vodstvo je prevzel Eduard Ehrenreich.

Po tretjem zasedanju vatikanskega koncila

O čem so pravzaprav škofje na tem zadnjem zasedanju razpravljali?

O raznih in važnih zadevah. Glavni predmet prve razprave so bili nekateri pogledi na Cerkev; nadaljevali so in končali razgovor o škofijskih dušnopastirskih dolžnostih; nadalje so prišla na vrsto: verska svoboda; zadeva judov in nekristjanov, božje razodetje, apostolat laikov, duhovniki in njihova dušnopastirska skrb, vzhodne katoliške cerkve, Cerkev v današnjem svetu (12 dni), misijonska dejavnost Cerkve, prenovitev redovniškega življenja, duhovništvo, krščanska vzgoja, zakrament sv. zakona.

Zaključek vsega tega? Škofje so odobrili Konstitucijo o Cerkvi, Dekreta o ekumenizmu in vzhodnih katoliških cerkvah. Za četrto zasedanje, ki se bo pričelo letos 14. septembra, so ostale druge zadeve, ki jih imajo sedaj v pretresu razne komisije, kakor so to že delale v teku zasedanja. Komisije morajo namreč pregledati vse predloge, jih preučiti, popraviti ali celo predelati že predložene načrte in sheme. O katerih so škofje že govorili, in pripraviti potrebna poročila za uvod in pojasnilo.

Konstitucija o Cerkvi je zelo važna. Kaže Cerkev v novi in modernjši luči. Po dolgih teoloških debatah, katerih odmev je bilo slišati pri koncilskih razpravah, so v Konstituciji sprejeti razni teološki nauki in gledanja, o katerih se je veliko govorilo v zadnjih desetletjih. Konstitucija ima osem poglavij. Prvo govori o skrivnosti Cerkev, drugo o božjem ljudstvu, tretje o hierarhičnem ustroju Cerkve in o škofovstvu, četrto o laikih, peto o svetosti v Cerkvi, n kateri so vsi poklicani, šesto o redovnicah, sedmo o eshatološkem značaju Cerkve in njeni povezavi z nebeškim kraljestvom, osmo o Materi božji in njenem mestu ob Kristusu in v Cerkvi.

Dekret o ekumenizmu daje navodila za delo za zблиžanje z nekatoličani in za zedinjenje. Tretje poglavje dekreta govori o cerkvah in cerkvenih skupnostih, ki so ločene od rimske (pravoslavne cerkve, pro-

testanske cerkvene skupnosti). Dekret o vzhodnih katoliških cerkvah je dopolnilo k dekretu o ekumenizmu in daje navodila, kako naj se katoličani vzhodnega obreda zadržijo do pravoslavnih. Čeprav je ta dekret kratek, vendar predstavlja važen korak do večjega zблиžanja s pravoslavni in do zedinjenja.

Konstitucijo in oba dekreta v latinščini je vatikanski list že objavil. Pred kratkim tudi italijanski prevod. Upamo, da nam bo kdo preskrbel tudi slovenski prevod.

Nekaj drobtinic

Pri koncilskem zasedanju je bilo podanih 54 poročil. Med drugimi sta podala poročila tudi dva jugoslovanska škofa: dve splitski škof Franič, ki je član teološke komisije, dve beograjski nadškof Bukatko o pripravah in ciljnih dekreta o vzhodnih katoliških cerkvah.

Intervencij ali govorov (deset minut) je bilo 659. Največ pri razpravi o Cerkvi v današnjem svetu: 169. Govoril je tudi ljubljanski nadškof Pogačnik, ki je med drugim poudaril, da je nepravilno ravnanje z narodnimi manjšinami v škodo Cerkvi. (Ker niso mogli vsi škofje govoriti, so nekateri predložili svoje opazke, predloge, popravke itd. pismeno. Takih pisanih vlog je bilo 1586). Pri koncilu so govorili en župnik in trije laiki.

Vse intervencije in govore so registrirali na magnetofonski trak. Porabili so 76.800 metrov traka.

Vseh glasovanj z glasovnicami je bilo 148

Vsako dnevno zasedanje se je začelo s sveto mašo. Vseh maš je bilo 51: dvakrat je koncelebriral sveti oče sam, dvakrat dva druga škofa; svetih maš v rimskem obredu je bilo 37, v drugih obredih pa deset.

Med zasedanjem so objavili smrt 14 škofov. Eden je umrl zadnji dan tretjega zasedanja, eden pa pri nesreči na letališču Fiumicino, ko se je vkrcal, da se po končanem zasedanju vrne v Ameriko.

L. Šk.

Naše prireditve

VOGRČE

Farna mladina v Vogrčah priredi v nedeljo, 21. februarja, ob pol osmih zvečer veseloigro v 4 dejanjih
 „REPOŠTEV“
 v farni dvorani v Vogrčah.
 Prisrčno vabljeni!

ZVABEK

Farna mladina iz Vogrč gostuje v nedeljo, 21. februarja, ob pol treh popoldne z veseloigro v 4 dejanjih
 „REPOŠTEV“
 v farni dvorani v Zvabeku.
 Vabimo vas na smeh in veselje!

„Oder mladje“ — skupina študentov vabi na veselo prireditev, ki bo v nedeljo, dne 21. februarja, ob pol treh popoldne na Dječah pri Gotschmarju in ob pol 8. uri zvečer pri Puschniku v Grabalji vasi.
 Na sporedu je komedija znanega francoskega pisatelja J. B. Molièra:

„SCAPINOVE ZVIJACE“

V odmoru glasbena zabava.
 Študentje vas pričakujemo!

LIPICA pri RADISAH

(Martinov oče je praznoval 95-letnico)

V torek, dne 9. februarja, je dopolnil naš najstarejši faran in občan Martinov oče 95 let.

Hribovit je kraj naše vasice. Ob bregovih slonijo majhni domovi in trdo je bilo že od nekdaj življenje na njih, tako tudi na Martinovem domu. Nikdar ni bilo v hlevu na Martinovem domu več kot dve do tri kravice, v hiši pa kup otrok, kar devet otročičev. Treba je bilo zares veliko truda in poguma, da si mogel pred 65 leti preživljati — kot oče — v tistih težkih gospodarskih razmerah tako številno družino.

A naš slavljenec Martinov oče je bil pridnih rok in bistre glave. Cesar se je lotil, vse mu je uspelo. Z eno besedo — znal je vse. Lotil se je tesarskih del, zlasti je bil mojster v izdelavi in popraviljanju lesenih črpalk, z ljudskim izrazom „plunkovci“, ker so s to preprosto skoraj čisto leseno napravo plunkali vodo iz večkrat do 20 metrov globokih studencev. Tem starodavnim napravam je napravila konec šele v novjšem času elektrika. Tudi zidarskih del se je lotil. Zlasti je postavljaj in popravljaj stare kmečke peči za peko kruha. Pozimi so pa služile te peči, da se je zbirala družina okrog njih. Pečal se je tudi z izdelava

vo lestev (lojter) in jih prodajal v Celovec. Zadnje lestev je izdelal, ko je bil star 92 let. Tako mu je bil dolgi življenjski dan izpolnjen s pridnim delom za dom in družino.

A spomin mu je svež, četudi telesne moči pojemajo. Polno pa se zaveda svojih dolžnosti do naroda, vere in cerkve. 6 otrok mu je še živih. Zena Neža mu je umrla pred 20 leti, četudi je bila enajst let mlajša od njega. Ko ga je na njegov god, na dan sv. Valentina, urednik „Našega tednika“ obiskal, je izrazil željo in prošnjo, da bi se rad zahvalil v našem listu vsem, ki so ga počastili ob njegovem rojstnem in godovnem prazniku.

Martinov oče se zahvaluje

„Zahvaljujem se vsem, ki ste se me ob mojem rojstnem in godovnem dnevu spomnili. Predvsem se moram zahvaliti našemu županu Nužiju Wieserju za oseben obisk in zato, da je prišel s seboj tudi našega občinskega tajnika in naše domače pevce pod vodstvom našega neumornega pevovodjo g. Šimana Wrulicha, ki so z lepimi petjem domačih pesmi olepšali ta moj spominski dan. Zahvaljujem se za lepo darilo občine in tudi za vse druge mi naklonjene darove in obiske. Tega nisem pričakoval, da ste me poleg mojih otrok in vnukov še drugi tako počastili in seveda tudi razveselili.“

Zahvaljujem se tudi onim, ki so me obiskali. Dalje se zahvaljujem domačemu g. župniku, ki so se me spomnili javno v cerkvi. Še vé se zahvaljujem tudi svojemu sinu in zlasti njegovi ženi Mojčiji za potrpežljivo postrežbo, s katero mi že 25 let pomaga nositi breme starosti in večkrat tudi bolezní. Bog plačaj vsem!“

Temu poročilu moramo dodati, da sta v istem tednu in sicer 11. februarja, ohajala zgoraj imenovana sin Nanti in njegova žena Mojci svoj srebrni poročni jubilej. Iz srca jima želimo, da bi se jima povrnilo z rahlim zdravje in da bi mogla dočakati še zlato poročni jubilej!

Tudi uredništvo Našega tednika se pridružuje tem čestitkam in se zahvaluje Martinovi družini za dolgoletno zvestobo Mohonjevim knjigam, našim listom ter zvestobo slovenstvu.

Iz vasice Lipica pri Radišah prinašamo še žalostno novico, da smo spremili na farno pokopališče zadnjega januarja 83-letno blago in verno Pongračevo mater k večnemu počitku. Rajna je bila skozi 47 let občinska babica, ki je bila — kakor so g. župnik v pogrebnem govoru omenili, v 387 slučajih materam v pomoč. Dolga je pot od Pongračeve hiše v farno cerkev in redno je prihajala skoraj do zadnje jeseni k službi božji. Četudi je rabila uro in četrt do cerkve, nikoli ni zamudila božje službe.

Lepa udeležba pri pogrebu je pričala, da je bila pokojna vsepovsod spoštovana in

priljubljena. Težka je bila njena življenjska pot. V zadnji vojni je zgubila dva sina in leta 1943 tudi moža. Ostala ji je samo ena hčerka, zato je bila z vso ljubeznijo navezana tudi na vse vnuke in pravnuke ter jim pomagala skoro do zadnjega. Hudo je trpela v zadnjih tednih, ko jo je zadela kap in si pri padcu zlomila nogo v boku.

Skoraj pri polni zavesti do zadnjega je potrpežljivo prenašala svojo bolezen. Domači g. župnik pa so ji med boleznijo od časa do časa prinašali Najsvetejše. Zmerom se je zahvaljevala vsem, ki so ji potrpežljivo stregli. Posebno je bila hvaležna Pongračevi mladi družini in njeni edini hčerki Marjetki za njih skrb in obiske.

Bog naj ji bo plačnik za njeno lepo vzledno življenje.

PRIBLA VES

(Bridka usoda — Smrt Marjete Miklau)

Nemila usoda se je naselila v ugledni Lužnikovi družini. Oče Anton je težko zbolel tik pred božičnimi prazniki. Njegova ljubljena žena ga je morala samega pustiti na bolniški postelji, ker je tudi sama zbolela in je morala iskati zdravja v deželni bolnici v Celovcu. Tu je morala prestati težko operacijo.

Da pa bi bila nesreča še popolnejša, mu je nenadoma zbolela 10. januarja še njegova sestra Marjeta Miklau, ki je bolnega brata obiskovala vsak dan. Na praznik sv. Družine je hotela iti k večerni službi božji v vaško podružno cerkev. Toda komaj je bila nekaj korakov od svojega doma, so ji odpovedale moči. Hitro se je vrnila in se vlegla v bolniško posteljo, ki pa jo reva ni več zapustila.

Sprevidena s svetimi zakramenti se je podala v bolnico, da bi tam našla pomoči in zdravja. A Vsemogočni je odločil drugače in jo poklical k sebi v nebesa. Še istega dne pred smrtjo sta jo obiskala v bolnici njen brat in njen svak. Tedaj jima je še rekla, da se počuti bolje. Toda komaj sta prišla domov, je že prišlo sporočilo iz bol-

Športno društvo St. Janž v Rožu priredi v nedeljo, dne 21. februarja, na Sentjanskih Rutah svoje društveno prvenstvo v smučanju. Začetek bo ob pol dveh popoldne. Vsi člani naj se pravočasno javijo pri Tišlerju.

Vabljeni.

nice, da je Marjeta umrla. V začetku še verjeti ništa hotela, a sta se morala z žalostno novico le sprijazniti. V sporočilu je bilo še tudi rečeno, da jo je zadela možganska kap.

Ko je rajna Marjeta Miklau odhajala v bolnico, je še svoje drage domače prosila: „Veste, če umrjem, potem bi na vsak način rada ležala doma na domačem pokopališču, zraven mojih staršev v Dobrli vasi.“ Sedaj se ji je izpolnila zadnja njena velika želja.

Dne desetega februarja — natančno mesec dni, ko je zbolela — so jo spremili sorodniki in velika množica prijateljev in znancev na njeni zadnji poti na vaško pokopališče v Dobrli vasi.

Pogrebne obrede so opravili g. kaplan Kaseš, ki so imeli na grobu v srce segajoč govor. G. Kaseš so v svojem jedrnatem govoru naštel pota njenega življenja, ki pa ni bilo zmeraj rožnato. Vendar je globokoverna Marjeta Miklau vse prestala. Kot dekle je bila rajna članica Marijine družbe v Kazazah. Ko je bila stara dvajset let, ji je umrla njena mati. Kot najstarejša hči je morala prevzeti skrb materinstva svojega komaj petletnega brata. Še več, morala je prevzeti gospodinjstvo na svoje rame in ga vodila s svojim očetom dolgih 24 let, dokler ga ni prevzel njen najstarejši brat. Le za kratek čas se je oddahnila, pa je šla zopet gospodinjiti. Tokrat pa v župnišče v Kazaze, kjer je opravljala gospodinjisko delo do svoje upokojitve.

Toda na žalost te pokojnine ni dolgo uživala, ker jo je neskočni Bog prej poklical v nebesa po plačilo. Pokojna Marjeta — kot 71-letna še dekle — je veliko molila. Poleg že prej omenjene Marijine družbe

Volilni sestanki po naših občinah

Slovinci pozdravljajo vsepovsod nastop „Koroške volilne skupnosti.“ —
 Naši zaupniki na delu.

Termini za krajevne sestanke

Torek, 16. februarja:

ST. JANŽ V ROŽU
 LEDINCE
 ROZEK

Sreda, 17. februarja:

PODKLOŠTER
 BRNCA
 SLOVENJI PLAJSBERK
 ŠMARJETA V ROŽU

Četrtek, 18. februarja:

SELE
 GALICIJA (sestanek v Apačah)
 ŠT. JAKOB V ROŽU
 DOBRLA VES
 SKOCIJAN

Petek, 19. februarja:

ZITARA VES
 LOGA VES
 PLIBERK

Sobota, 20. februarja:

BILČOVŠ

Nedelja, 21. februarja:

RADIŠE
 GLOBASNICA
 ŽELEZNA KAPLA (OBIRSKO)
 BISTRICA V ROŽU
 BISTRICA V PODJUNI
 HODIŠE

Ponedeljek, 22. februarja:

ZVABEK (SUHA)
 ŠT. PRIMOŽ — ŠT. VID

Torek, 23. februarja:

SKOFICE

Sreda, 24. februarja:

KOTMARA VES

Poleg tega bodo v pliberški občini še sestanki v Vogrčah, Dobu, Libučah, sestanek pa je predviden tudi v Kazazah v Podjuni.

Kraj in začetek sestankov je razviden iz vabil, ki jih delijo po občinah krajevni zaupniki.

je bila tudi deset let članica Živega rožnega venca. Rajna Marjeta je veliko darovala v dobre namene in storila mnogo za širjenje žive sv. vere. Osebnost je pogosto jemala svojega Odrešenika v presvetem zakramentu, ter prečula cele noči pri nočnem češenju.

Njena gesla so bila: delo, molitev, vera, upanje in ljubezen.

Cerkveni pevci so ji zapeli v cerkvi in ob grobu v srce segajoče žalostinke. Počivaj v miru in Bog ti naj bo obilen plačnik.

Zalujočim sorodnikom pa izrekamo naše prisrčno sožaje.

SLOVENSKE ODDAJE V RADIU

PONEDELJEK, 22. 2.: 14.15 Poročila, objave. Pregled sporeda. Žena in dom. Športni obzornik, piše in govori Mirko Bogataj. — TOREK, 23. 2.: 14.15 Poročila, objave. Slovenske pesmi. Pojeta moški in mešani zbor z Radiš. Zdravnikova beležnica. Obrambni ukrepi proti prehladu in gripi. Manuskrift: dr. Jožef Glačnik. — SREDA, 24. 2.: 14.15 Poročila, objave. Kar želite, zaigramo. — ČETRTEK, 25. 2.: 14.15 Poročila, objave. Pri pevcih okoli Baškega jezera. Poje moški zbor „Baško jezero“. — PETEK, 26. 2.: 14.15 Poročila, objave. Od petka do petka po naših krajih in pri naših ljudeh. Domače vesti. Jaka Špicar: Na Verde. Narodopisna zvočna slika. Arnold Gallhuber: Mala davčna abeceda. (11.) — SOBOTA, 27. 2.: 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca. Voščila. — NEDELJA, 28. 2.: 7.30 Duhovni nagovor. S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo.

Za vezavo lista „Naš tednik — Kronika“ potrebujemo sledeče številke: 23, 46 in 48.

Ce jih kdo od naročnikov more pogrešati, prosimo, da jih odda ali pošlje upravni listi.

ZAHVALA

Ker se nam je nemogoče vsakemu posebej osebno zahvaliti za sožalja, ki smo jih prejeli ob priliki bridke izgube naše nadvse ljubljene sestre, tete, botre, gospe

Marjete Miklau

izrekamo tem potom našo najiskrenejšo zahvalo. Zahvala pa še posebej sosedom, ki so nas tolažili v tej bridki uri in rajno obiskovali v njeni bolezní na domu in v bolnici.

Posebna zahvala pa velja č. g. kaplanu Kaslju za njih v srce segajoči nagrobni nagovor in cerkvenim pevcem za žalostinke. Prisrčna hvala še vsem, ki so prišli od blizu in daleč, da so jo spremljali na njeni zadnji poti. Posebna zahvala še prevozniku Sienčniku za vožnjo iz njene rodne vasi in nazaj.

Vsem skupaj obilen Bog plačaj!

Pribla ves — Sinča ves, 11. II. 1965.

Zalujoci ostali

OD
1. FEBRUARJA
DO
5. MARCA

Tujske sobe - izredna akcija
5-delne, iz različnega lesa in raznih modelov
kot tudi velika razstava oblazinienega pohištva!

S 2680.-

Pri nas na Koroškem

Kot Slovenci so nastopili

V deželni zbor sta takrat kandidirala in bila izvoljena župnik Janez Starc in zdravnik dr. Petek. — Naši starši so volili domačo „Koroško slovensko stranko“. — Volilni boj pri nas pred 35 leti.

Iz zadnjega „Našega tednika“ sem zvedel, da so sklenili naši ljudje iz vseh južnokoroških dolin postaviti za deželni zbor svojo listo. Tako je prav! Kdo pa bo boljše zastopal našega človeka kot tisti, ki je domačin in ki je naše gore list? Nimam nič proti velikim vsedravnim strankam. Toda demokratično in naravno je, da mi južni Korošci nastopimo na svoji listi in da volimo naše može.

Tako so delali naši starši in naši predniki. Pot samostojne liste je pravilna in trezen, pošten in zaveden naš človek bo oddal svoj glas zanjo. Če bo velikim strankam zaradi tega nekaj glasov odpadlo, ne bodo veliko oškodovane. Glas, dan naši domači volilni skupnosti, pa bo naredil veliko dobrega. Zato podprimo našo listo. Sedaj kandidira naš domači, kmečki človek in vsi kmečki in delavski ljudje naših dolin morajo potegniti z njim.

Jaz imam doma nekaj starih letnikov „Koroškega Slovenca“, lista naših ljudi med obema vojnama. Izhajal je vsak teden. Tiskali so ga nam na Dunaju, ker ga v Celovcu nismo mogli. Takrat je bilo za Slovence mnogo hušje kot danes. Delavnosti in odločnosti ter idealnosti pa je bilo takrat med našimi veliko več.

Iz tega „Koroškega Slovenca“ vidim, kako je bilo ob volitvah v deželni zbor leta 1930. Tedaj je nastopilo sedem list. Istočasno so se vršile tudi volitve v državni zbor. Bile so razpisane kar na hitro. 15. oktobra 1930 je zapisal uvodnik „Koroškega Slovenca“: „Naš boj je pravičen in svet boj, ki naj dokaže, da je tukaj lojalna slovenska manjšina, ki tudi hoče sodelovati v dobrobit avstrijske države, a zahteva svoje manjšinske pravice. Da smo enakopravni, smo slišali trditvi doslej vedno od naših in drugih Nemcev, da zakrijejo ravnanje nasproti nam.“

Dne 22. oktobra 1930 je izšla volivna številka „Koroškega Slovenca“. Na prvi strani poziva vse naše ljudi po Koroškem: „Najboljše orožje v boju za našo staro pravdo je volilni listek. Tega orožja se bomo poslužili z vso ljubeznijo in z vsem navdušenjem. Naš narod živi in boj za pravice nas vedno utrjuje. Z nami se bori pravica. Pravico hočemo za naše Slovence: pravico v cerkvi, pravico v šoli, pravico v javnosti in pravico v gospodarstvu.“

Isti list nadaljuje: „Glasovi za deželni zbor pokažejo našo moč in edinost.“

Dne 12. novembra 1930 poroča list, da je volilni boj končan. „Nas koroške Slovence so snubile vse stranke. Mislile so, da se da nekaj pridobiti samo še med Slovenci. Kadar gre za naše najosnovnejše pravice, so vse proti nam. Ko pa gre za volitve, so jim naši glasovi dobri. Razen krščanskih socialcev so vse stranke razpečavale tudi slovenske letake in objubliale volivcem nebesa na zemlji. Koroški Slovenci pa so politično zrel narod, ki ni nasedal sladkim vabam in ostal zvest svojim idealom. Stranke so pošiljale v naše kraje govornike, ki obvladajo naš jezik. Delale so med Slovenci s podkupovanjem, grožnjami, strahovanjem, obljubami itd., kakor je pač najboljšje kazalo, da se doseže viden uspeh. — Naš narod je pokazal, da noče stati ob strani in da hoče spravo na vasi. Meščanske stranke so se namreč obmetavale z najgršim blatom...“

Naslednji teden „Koroški Slovenec“ poroča podrobno o izidu. Za koroški deželni zbor je volilo 175.114 volivcev. Izbrali so 36 mandatarjev. Koroški Slovenci so dobili 9205 glasov in dobili 2 mandatarja. Socialdemokratje so dobili tudi deželnega glavarja kot najmočnejša stranka. 26. novembra zaključuje listov uvodnik s temi mislimi: „Kratek, a zelo važen boj je za nami. Sedaj lahko povemo, da smo šli v zadnje volitve z upravičenim strahom. Tik pred volitvami je bila desetletnica plebiscita. Marsikje je staro sovraštvo nanovo oživel. Nova stranka „Heimatblock“ je va-

bil tudi Slovence v „zvezo vseh, ki ljubijo svoj dom, ki ljubijo svojo družino, ki verujejo krščanski cerkvi“, a ni povedal, da ima na svoji listi brezverce in celo odpadnika... Veseli nas lepi napredek v najbolj ogroženih občinah in v Ziljski dolini... Sedaj je vrsta na Nemcih, da pokažejo svojo ljubezen do manjšin s tem, da nam dajo, kar zahtevajo za svoje rojake v inozemstvu. Če naj za te veljajo pravice materinega jezika, vzgoje do zvestobe lastnemu narodu (Volkstreue), potem morajo veljati tudi za nas... Vsaka nadaljna nemoralna raznarodovalna vzgoja našega ljudstva bo

Gripa povzroča največ škode

Navadno gripo in prehlad naleze vsak človek najmanj 3 do 4 krat na leto. Pravijo celo, da je proti njej tudi zdravniška nega brez moči, ker ji je potrebno 3 dni, da pride, 3 dni, da ostane in 3 dni, da zopet gre. V resnici pa je to bolezen, ki zahteva največ izostankov z dela in povzroči državi in posamezniku ogromno škodo.

Zdravniki svetujejo, da bi vsaj ob epidemijah dihali skozi nos. Zakaj?

— Ker se zrak pri dihanju skozi nos segreva in se v dotiku s sluznico razkuži. Sluznica in dlačice zadržujejo prah in virus. Pri izdihavanju se zrak, ki se zopet vrača skozi nos, vsaj delno zopet očisti. Dobro bi bilo, če bi na dihanje skozi nos večkrat opozorili otroke.

Nekateri ljudje so skoraj vedno prehlajeni, drugi pa nikoli. Kaj je temu vzrok?

— V centru za raziskovanje gripe v Angliji so ugotovili, da so nekateri ljudje že po naravi odporni proti njej. Leta 1960 so tisoče prostovoljcev okužili z virusi gripe — obolela pa je samo polovica okuženih.

Kako bi obvarovali otroke?

— Otroci ponavadi sede ure in ure v toplih prostorih, doma ali v šoli — nato pa stečejo na mrzli zrak in se oznojiijo. Posebno v mestih, kjer pridejo v stik z večjim številom ljudi, prej obolijo za gripo, kot otroci, ki hodijo v šolo sami in po čistem zraku. Otroke bi morali postopno navajati na hladnejši zrak, na hladnejše prostore, na lažjo obleko in jih vzpodbujati k telovadbi in umivanju v hladni vodi.

Ali oboleli lahko prepreči, da ne bi okuževal svoje okolice?

— Predvsem mora paziti mati malega otroka. Preden gre k otroku, naj si obvezno zaveže čez nos in usta ruto in gaze. Potem, ko si brišemo nos, si moramo obvezno umiti roke z milom.

Kako bi se usekovali?

— Slaba je navada, če se usekujemo iz obeh nosnic hkrati. Bolje je, če se usekujemo najprej iz ene, nato še iz druge nosnice. Dobro je, če si kdaj pa kdaj sčistiš nos tudi takrat, kadar nimamo nahoda.

Kako naj zdravimo gripo pri odraslih?

— Najpametneje je, če ostanemo v postelji ali vsaj v topli sobi dan ali dva. Soba naj bo čimbolj enakomerno ogrevana. Večina načinov zdravljenja več škoduje kot koristi. Vdihavanje pare slane vode (na 1 liter vode damo žlico soli) in topli obkla-

upravičeno padla na Nemce nazaj...“ Uvodnik je podpisal Janez Starc, deželni poslanec.

Tako je bilo pred 35 leti. Potem je prišla priključitev Avstrije Rašhu. Potem smo slišali o več in o manj vrednih rasah in o tisočletnem Rašhu. Potem so nas poklicali, da smo krvaveli na frontah po Franciji, Rusiji, Afriki in nazadnje tisti, ki smo ostali živi, doživeli propast tega Rašha. Potem se je začela Avstrija organizirati demokratično in ravno pred desetimi leti, ob odhodu zaveznikov, je avstrijska državna pogodba zapisala naše svete pravice z imenom in naštevanjem naših pravic. Toda treba je časa, da te pravice pridejo do življenja.

Jaz mislim, da moramo sedaj z glasovanjem za našo listo javno povedati in potrditi, da smo za državno pogodbo, celo pogodbo, tako, kot so jo slovesno na Dunaju podpisali. Vsem Slovincem kličem: „Volite Koroško volilno skupnost!“ Delajte zanj med sosedi in poznanimi! — V. T.

dek, namočen v slani vodi, še najbolj pomaga. Zvečer vzamemo s čajem aspirin, čez dan še nekaj tablet vitamina C, če hočemo vsaj nekoliko skrajšati in omiliti potek gripe.

Ali se gripa lahko zaustavi?

— Gripa se lahko zaustavi, toda če razkužimo sluznico preveč „na hitro“, se vnetje potuhne in lahko kasneje izbruhne v mnogo hušji obliki, kot je vnetje obnosnih votlin in vnetje srednjega ušesa.

Ali lahko gripo prehitimo in preprečimo?

— Vemo, da človek, ki ni odporen, prej naleze gripo in druge bolezni. Zato bi morala biti naša prehrana pred začetkom zime čimbolj bogata z vitaminom C. Kislo zelje, kisla repa, sveže sadje in solata naj bodo čimvečkrat na naši mizi.

Petje „svečnice“

Na večer svečnice smo v poznih urah prislunhni lepemu petju nekega moškega zbora. Le kje so radi postavili na odprto okno — ? smo se vprašali — toda, ne — pri sosedu se je vžgala luč na dvorišču in razločno se je razlegala lepa starodavna pesem: „To sveto jutro svečnica, ko je Marija v cerkov šva — o Marija, k' si nam rodila Jezusa...“

Poslušali smo in miilo se je nam storilo pri srcu, ker te pesmi v Libučah nismo več slišali vse od onih starih časov, ko je pri nas v Libučah „svečnico pel“ neki stari bradati mehač. Rada jo je zapela tudi pred leti umrla Gosakova Mojcka iz Borovja (po svoji majhni postavi imenovana tudi „Piška“. Otroci smo jo radi imeli in jo vselej, ko je prišla s svojim „puntelem“ prosili, naj nam „svečnico“ zapoje.

Po dolgih letih pa na sam večer svečnice začujemo petje „svečnice“, ubrano petje moškega zbora. Ugibali smo, od kod prihaja številni moški zbor, saj pliberški cerkveni moški zbor, na žalost, že dolgo molči, le na podružnicah se ob žegnanjih še oglašajo in nas razveselijo.

Sosedje smo torej prižgali luči še na dvoriščih in lopač in čakali. Res je zadonela ubrana pesem po naših dvoriščih in ko so pevci stopili v hišo, smo čudom gledali — same domače fante in može — iz Doba, Nonče vesi in Libuč.

Mala lesena cerkvica je bila z njimi, nončeveško Marijino svetišče, ki je prosilo za

Za Dunajsko drsalno revijo prodanih že 35.131 vstopnic

Sejmski predsednik, podžupan Novak je na zadnji seji celovškega mestnega sveta 16. februarja poročal, da so do sedaj prodali že 35.131 vstopnic za prireditve Dunajske drsalne revije, pod imenom „PLEŠOČI SVET“.

Od tega števila odpade samo na jugoslovanske obiskovalce 23.996 vstopnic, in sicer je naročil „Kompas“ 16.156, „Izletnik Putnik“ pa 7840 vstopnic. Vsa obiskovalca iz Jugoslavije bo lahko prinesel s seboj — kakor poroča sejmska uprava — 5000 dinarjev. Dalje pravijo pri sejmski upravi, da bo verjetno obiskalo Dunajsko drsalno revijo tudi še 1000 jugoslovanskih otrok, ki bodo prišli s posebnim vlakom.

V Italijo (Furlanija in Benečija) pa je bilo prodanih doslej 4200 vstopnic. Vendar uradno tukaj ni možno določiti natančnega števila, ker bo gotovo prišlo mnogo Italijanov privatno. Isto velja tudi za obiskovalce iz Avstrije, vendar javljajo domači tujsko-prometni uradi, da so do sedaj prodali že 6.935 vstopnic, in sicer iz Stajerske 4510, iz Koroške 1650, iz Vzhodne Tirolske 564 in iz Salzburga 211.

Mestno haio so že preuredili, tako da je sedaj za premiero Dunajske drsalne revije „Plešoči svet“ že vse nared. Ansambel drsalne revije — 60 oseb — bo prispel iz Münchna že 22. februarja in pripeljal s seboj 4 vagonne stvari, ki so potrebne pri prireditvah. Pri vsaki predstavi (25 po številu) bo zaposlenih 190 ljudi. Premiero bo obiskalo 120 novinarjev in izvedencev potovalnih uradov iz Italije in Jugoslavije. V obeh imenovanih deželah delajo izdatno reklamo za drsalno revijo časopisi, radio in televizija.

Gospodarski pomen gostovanja Dunajske drsalne revije je za Celovec izredne važnosti. Tako bo letošnje gostovanje še v večji meri kot do sedaj dvignilo zimsko tujsko-prometno sezono mesta Celovca.

milodar za popravo te stare romarske cerkve.

Hvala vam, možje in fantje za vašo dobrohotno božjo pot, ki vas je vodila v naše hiše. Prinesli ste nam pozdrav Marijinega svetišča in z njim blagoslov, pa še bratski pozdrav in navdve lepi zglede skupnosti treh podružnic — simbol naših treh dolin — saj smo vsi bratje in sestre in se dobro zavedamo, da moramo spoštovati in zvesto čuvati naše tri svetinje: vero, domačo besedo in naš stan.

Prosimo vas, pridite vsako leto!
Mi — pod Peco.

Vse Joka izdelke in opreme tudi za tujske sobe

PODJUNSKA TRGOVSKA DRUŽBA
Bratje RUTAR & Co.

Dobrla ves-Eberndorf tel. 04236-281

STADLER Möbel

FREMDENZIMMER-AUSSTELLUNG

KLAGENFURT THEATER G. 4

Verouk samo v nemščini

(Nadaljevanje s 7. strani)

zasišanje. Poprej pa se moram še obriti. Toda, o joj, koder sem nastavljal brivski aparat, sem začel krvaveti. Ni čuda, aparat je bil pokvarjen. Sedaj sem dobil čisto rdečo brado od krvi. V predsobi so mi potem bato prilepili na krvaveče lice in brado. Meni se je zdelo to kar prav. Zasiševanje je trajalo tri ure: osebni podatki, življenjepis, vse to sem moral povedati, nato pa so me še fotografirali od treh strani. To so morale biti lepe slike? Potem so napravili še odtise prstov.

Po zasišanju so me gnali nazaj v zapor. Po nekaj dnevih mi je vodja sporočil, da me bodo kmalu izpustili iz zapora. V tem času so me obiskali: oče, cerkveni ključar in sosednji župnik, a jih niso pustili k meni. Jetniki so se pogovarjali navadno le o zelenem henriku, „Gestapu“ in o Dachauu. Nekega dne so privedli v našo ječo močnega starca, ki je ubil svojo ženo. Ta je čisto mirno pripovedoval, kako je to storil. In jaz sem moral zraven njega ležati. Pri tem sem si pa mislil: „Temu je treba samo svojo orjaško roko name položiti“. Kakor da bi bral moje misli, je dejal: „Ne boj se, tebi ne bom storil nič zalega.“

26. 9. so me ponovno odpeljali na vlado. Tam sem moral podpisati reverz in potem so me izpustili. Verniki v vasi so bili nezmerljivo veseli mojega prihoda. V cerkvi je bilo celo dopoldne vse polno vernikov. Spovednico pa so oblegali, da sem komaj zmagoval.

1. 11. mi je država ustavila plačo, ki je bila itak že majhna, 98 RM. Mislim sem si: „Nič ne de, saj se itak skoraj nič več ni dobilo; vse na karte. Tudi med „Pg“ je pričelo pokatiti. Illegalci so se začeli upirati. Napravili so celo pritožbo zoper nadučitelja. Sredi novembra so omejili tudi zvonjenje: od 18. do 8. ure zjutraj je bilo prepovedano zvoniti. Zvonjenje pa je bilo omejeno samo na tri minute. Ob delavnikih smo smeli zvoniti samo enkrat, ravno tako ob pogrebih. Zatem so prišle na vrsto še sveče. Ob

nedeljah in praznikih so smele goreti samo do 4 sveče, ob delavnikih pa samo dve. Godilo se je tako kot nekaj za časa Jožefa II.

(Dalje prihodnjič)

**ZNAMKA ZAUPANJA
GRÜNDNER**
Klagenfurt - Celovec
Wienergasse 10
(Promenada a cona)

PERILO in razno BLAGO, preostalo
od ZIMSKE RAZPRODAJE,
sedaj še posebno poceni!

L. Maurec

KLAGENFURT — CELOVEC
Alter Platz

Puch-, Sissy-, Ponny- in Mobylette-mopede
motorna vozila, ženska, moška in mladinska
športna kolesa v veliki izbiri — po najnižjih
cenah — naročite pri domači tvrdki

Johan Lomšek

TIHOJA, P. Dobrla ves — Eberndorf
Telefon 04237 246

Zahtevajte cenikel! Ugodni plačilni pogoji!

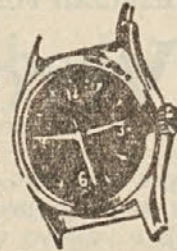
Obroki. — Sodnik: „Tožitelj trdi, da ste mu prisolili pet zaušnic!“ — Toženeec: „Ni res! Dal sem mu samo eno! Toda ker je bolj slaboten, sem mu jo dal v obrokih!“

Ure, nakit in drugo pri
urarskem mojstru

Gottfried Anrather

Klagenfurt, Paulitschgasse 9

Popravila izročim takoj in
solidno, kupujem in zamen-
jam zlato in srebro (tudi
strto zlato).

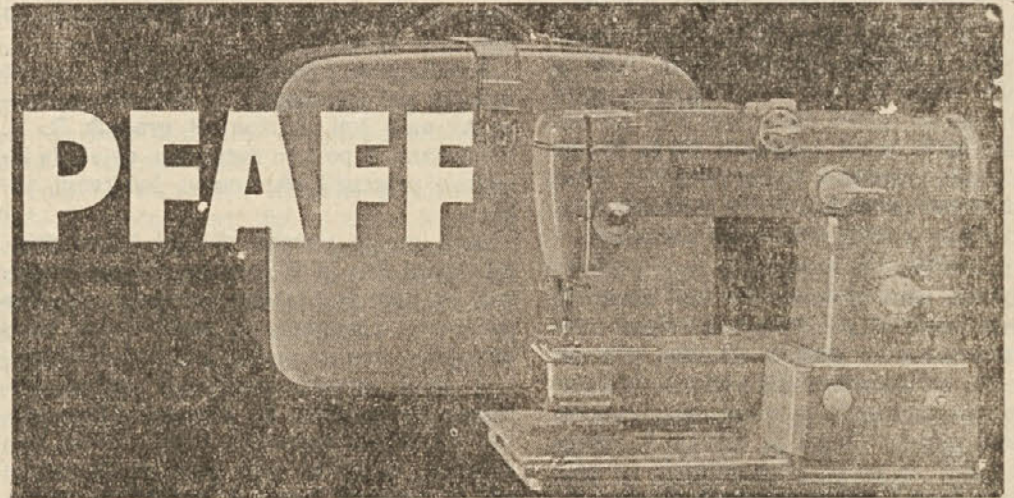
DOBROPIS
99.102

**Brezplačno presenečenje za vse,
ki hočejo dobro in poceni kupiti!**

V nekaj dneh lahko dobite brezplačno in neobvezno največji avstrijski blagovni katalog z okoli 8000 ponudbami, če nam po dopisnici pošljete Vaš naslov. Nalepite ta dobropis na cepinico, katero čimprej pošljete na naslov:

Internationales Grossversandhaus
GRAZ **Moden Müller** Wiener-
str. 286

Oglašuj v našem listu!

Že nad 100 let pomeni Pfaff izredno kvaliteto in storilnost, zato tudi vi zaupajte v Pfaff! Pri nas dobite brezplačne nasvete, pripravljamo brezplačne šivalne tečaje, Najboljša oskrbovalna služba, Velika zaloga namestnih delov, Rabljeni šivalni stroji vedno na prodaj!

VASA PFAFF-STROKOVNA TRGOVINA

Josef Mondre

Klagenfurt - Celovec, 10.-Oktober-Straße 22
Tel. 71-1-87

Z veseljem pričakuje vaš obisk! Dajte nam svoj naslov in vam bomo sporočili, kdaj in kje bo najbližji Pfaff-šivalni tečaj.

6. gostovanje

Dunajske revije na ledu

MESTNA HALA, CELOVEC

(Val.-Leitgeb-Str. 11)

od 24. februarja do 9. marca 1965

dnevno ob 15. in 20. uri

z novim programom

„Svet v plesu“

POJASNILA: Ravnateljstvo velesoja in umetnega drsališča

Celovec, Valentin-Leitgeb-Straße 11
telefon: 31-79, 66-80, 66-20

OSREDNJA PREDPRODAJA VSTOPNIC za Koroško, Štajersko,
Salzburško, Vzhodno Tirolsko, Jugoslavijo in Italijo:

Koroški deželni potovalni urad (Kärntner Landesreisebüro),
Celovec, Novi trg 2, in vse njegove podružnice,
Telefon: 43-21 - Telex: 04 465

